

Position Paper

Rondetafelgesprek 'Belang van vaccinatie voor ouderen' (20 mei 2026)

Stichting Pijn na Gordelroos – Chantal Tesson, voorzitter

Terwijl ik met een kop koffie achter mijn bureau zit voor een overleg, voelt het alsof er messen onder mijn ribben worden gestoken. Het zijn de elektrische schokken die door mijn lichaam jagen. Mijn collega's zien mij op het scherm af en toe wegtrekken, dat de pijn mijn dag beheerst, zien ze niet.

Sinds de oprichting van Stichting Pijn na Gordelroos in 2024 hebben we intensief contact met patiënten die kampen met chronische zenuwpijn of die kampen met andere gevolgen van een gordelroosepisode. We ontvingen honderden e-mails en voerden meer dan 100 telefonische gesprekken met patiënten en hun naasten. Daarnaast organiseerden de Stichting Pijn na Gordelroos eerder dit jaar de eerste Lotgenotencontactdag, waar 50 patiënten en hun naasten hun aangrijpende verhaal deelden. Daarmee geeft Stichting Pijn na Gordelroos een stem aan een patiëntengroep die nog te vaak onzichtbaar blijft.

De verhalen die wij horen maken enorme indruk: mensen die blind zijn geworden door gordelroos in het gezicht, hun baan verloren omdat zij de pijn niet meer aankonden en daardoor zelfs hun huis moesten verkopen. We zien deze impact bovendien niet alleen bij ouderen, maar ook bij jongere patiënten – zelfs iemand van 29 jaar. Anderen brengen hun dagen in stilte door, omdat zelfs kleding op de huid ondraaglijk is. Chronische zenuwpijn leidt bij veel lotgenoten tot eenzaamheid. Mensen zeggen wel eens: 'je kunt beter een gebroken been hebben. Dat is zichtbaar, begrijpelijk en tijdelijk.'

De persoonlijke verhalen maken indruk op mij en alle vrijwilligers. Zo ook van een man die zijn emotionele verhaal met mij deelde. Hij had al anderhalf jaar ondraaglijke zenuwpijn. Zijn leven had volgens hem geen zin meer. Onlangs hoorde ik dat hij voor euthanasie heeft gekozen. Hij is helaas niet de enige.

Dit is de realiteit van gordelroos. Een realiteit die niet zichtbaar is, maar wel verwoestend.

Toch wordt Gordelroos, en vooral de chronische zenuwpijn die daarop kan volgen, nog te vaak gebagatelliseerd. Door de buitenwereld, maar ook in beleid. Het [positieve gezondheidsraadadvies](#) ligt al zeven jaar op de plank. De [motie](#) die met algehele stemmen is aangenomen dateert uit 2020. Al jaren pleiten artsen en deskundigen voor opvolging van het gezondheidsraad-advies, zodat alle zestigplussers de kans krijgen zich te laten beschermen tegen gordelroos. Maar nog steeds is er geen groenlicht voor bescherming van alle zestigplussers. Mensen vinden het leeftijdsdiscriminatie en door het huidige beleid ligt klassenzorg op de loer.

Ieder jaar krijgen tienduizenden Nederlanders gordelroos. De kans neemt sterk toe met de leeftijd. Vaak gaat het vanzelf over maar bij tot 30% stopt het niet na de huiduitslag: de pijn blijft. Soms maanden, maar helaas ook jaren en zelfs levenslang.

Achter die cijfers schuilen mensen wier leven ingrijpend verandert.

Voor velen betekent gordelroos verlies van zelfstandigheid, verlies van mobiliteit, verlies van sociale contacten, verlies van levensvreugde. Volgens de Gezondheidsraad wordt de ziektelast van gordelroos in belangrijke mate bepaald door langdurige en ernstige zenuwpijn (postherpetische neuralgie), die maanden kan aanhouden en het dagelijks functioneren aanzienlijk kan beperken.¹

Voorkomen is beter dan genezen. Het is een eeuwenoude uitspraak die nog altijd relevant is. Het vaccin is effectief en biedt hoge bescherming. Vaccinatie kan de chronische zenuwpijn voorkomen die levens

---

¹ Gezondheidsraad. (2019). *Vaccinatie tegen gordelroos* (Nr. 2019/12). Den Haag: Gezondheidsraad.

ontwricht. Er wordt bovendien onderzocht of gordelroosvaccinatie mogelijk ook het risico op andere aandoeningen, zoals dementie, kan verlagen.

De discussie over vaccinatieprogramma's wordt vaak gereduceerd tot kosten. Ieder vaccinatieprogramma is een investering. Wij krijgen het idee dat er alleen wordt gekeken naar de kosten en niet naar de langetermijn. Want wat levert het op, nu en in de toekomst?

De baten van vaccinatie gaan verder dan het voorkomen van ziekte alleen. Minder zorggebruik, minder langdurige pijnbehandeling, minder verlies van arbeidscapaciteit, minder druk op mantelzorgers en juist meer kwaliteit van leven. We kampen met een dubbele vergrijzing. Ouderen werken langer door, passen op kleinkinderen, zijn vaak mantelzorger en als vrijwilliger actief. Hun gezondheid is van grote maatschappelijke waarde en mag niet worden onderschat.

Waarom beschermen wij ouderen niet optimaal? We kampen met een lage vaccinatiegraad, maar juist nu is er een kans om vertrouwen terug te winnen. De roep om een gordelroosprogramma voor alle zestigplussers lijkt groter dan ooit. We kunnen met elkaar laten zien dat preventie werkt; dat medische vooruitgang ertoe doet; en dat we onze ouderen serieus nemen.

Sinds februari 2026 is er geen update meer geweest over de invoering van het vaccinatieprogramma. Onze achterban, en eigenlijk heel Nederland, wil weten:

- Wanneer wordt er in 2027 gestart?
- Wie gaat de vaccinaties uitvoeren?
- Wordt er daadwerkelijk begin 2027 gestart, en niet pas aan het einde van het jaar?

Transparantie is essentieel om vertrouwen in vaccinatieprogramma's te herstellen.

Namens Stichting Pijn na Gordelroos roep ik de Kamer op om:

- Het vaccinatieprogramma uit te breiden naar alle zestigplussers, conform het advies van de Gezondheidsraad en zoals de motie stelt.
- Een gerichte inhaalcampagne te organiseren voor oudere leeftijdsgroepen die nu buiten het programma vallen.
- Duidelijkheid te geven over de startdatum en de uitvoering in 2027.

Gordelroos is geen onschuldige aandoening. Het is een bron van langdurig lijden, verlies van kwaliteit van leven en hoge maatschappelijke kosten. Maar bovenal is het een bron van menselijk verdriet dat vaak onzichtbaar blijft.

Ik denk aan de man die mij belde. Aan zijn wanhoop. Aan zijn keuze. En ik denk aan alle mensen die wij nog kunnen beschermen.

Ik sta hier als voorzitter van de stichting maar ik sta hier ook als patiënt. Ik weet – helaas – hoe het voelt om te leven met deze pijn. En ik weet hoe belangrijk het is om dat te voorkomen.

Daarom vraag ik u nu te handelen. Alle zestigplussers verdienen bescherming en niet alleen diegene die in 2027 zestig worden. Het is te makkelijk om te zeggen dat iedereen zichzelf kan laten vaccineren. Niet iedereen kan vaccinatie zelf betalen. Nogmaals klassenzorg ligt op de loer. Niet alleen mensen met een dikke portemonnee lopen risico op gordelroos, alle zestigplussers hebben evenveel kans.

Ik hoop dat er een dag komt waarop Stichting Pijn na Gordelroos niet meer nodig is om aandacht te vragen voor deze ziekte. Dat wij er alleen nog zijn voor lotgenotencontact: voor de mensen die nu met deze pijn moeten leven.

Het is tijd om te kiezen voor preventie. Voor gelijkheid en voor menselijkheid.
Het is tijd om te doen wat juist is.